

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LV. Exaudi Deus orationem meam, & ne &c. Carm. gen. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Me liberatum fulciet,
Et sospitem tuebitur.

Suis peribit artibus
Scelestæ fraus, & incident
In ipsa cæci retia
Quæ clàm mihi tetenderant.

Liber periclo, uictimis
Te munerabor: te canam
Patrem, bonis placabilem,
Malisq; formidabilem:

Qui libero molestijs
Mihi dedisti gaudia
Haurire læto lumine
De clade gentis perfidæ.

PSAL. LV. Exaudi Deus orationem me
am, & ne &c. Carm. gen. 5.

CÆlitum rector bone, mitis aurem
Admoue in rebus trepidis uocanti,
Neu meos uultu tetrico seuerus
Despice questus.

Aspice attentus mihi quo tumultu
Aestuet pectus: gemitu dolores
Quo fremant, dum uis mihi frausq; sæui
Imminet hostis.

Imminet sæuus capiti tyrannus,
Et meæ famæ meditatur atrox
Crimen, & secum furit impotenti
Turbidus ira.

Cor micat, neruis trepidant solutis
Ossium nexus, animus labascit,
Semper

Semper & pallens oculis oberrat

Mortis imago.

Ergo sic mecum loquor, O quis altos
Nubium in tractus celeri columbæ
Me leuet penna, nemorum & remotis

Sistat in antris:

Vt procul cura trepida metuq̃,
Montium solos habitem recessus,
Ocyor uentis ferar, & corulci

Fulminis alis!

O Deus linguas malè perde prauas,
Illitas linguas gelido ueneno:
Quæ dolis, probris, rabidisq̃ uexant

Litibus urbem.

Siue lux fundat radios micantes,
Siue nox fundat tenebras opacas,
Excubant muris maledicta, uicis

Omnibus errant.

Vis, furor, fraudes, scelerum libido
Obsidet cunctos aditus uiarum:
Et fames auri miseram trucidans

Fenore plebem.

Si palàm sæuos inimicus enses
Stringeret, si clam laqueos pararet,
Dente si famam peteret maligno,

Aequior essem.

Tu mihi insultas comes & sodalis,
Testis arcani taciturni, & auctor
Consilij, sacrae totiesq̃ iunctus

Fœdere mensæ.

G v

Gentis humanæ moderator, orbem

Qui saluari regis æquitate,

Fraudis auctores scelerumq; uiuos

Obrue terra:

At mihi attentam dabis æquus aurem,

Siue lux promat radios ab undis,

Siue lux condat radios sub undis

Vespere sero.

Inter hostiles dabis ut tumultus

Tutus euadam. mihi nam superbis

Viribus fretus numeroq; sæuus

Imminet hostis.

O potens rerum, sine fine pœnis

Tu premes iustis scelus impiorum,

Arrogans pectus quibus obstinata

Intumet ira:

Pace qui ficta simulant amicæ

Mentis affectus, animoq; uirus

Occulunt, prisco neq; facta curant

Federa ritu.

Lacteus blando fluit ore riuus:

Bella cor spirat fera, suauiorq;

Balsamo sermo secat instar ensis

Vulnere cæco.

Tu tui curam, Domino relinque,

Is tuos gressus reget, is dolores

Leniet, iustumq; ope subleuabit

Rebus in arctis.

Implo, fallaci, auidoq; cædis

Fila mors rumpet uiridi in iuuenta:

Me

Me tui, rector bone, spes fauoris
Certa fouebit.

PSAL. LVI. *Miserere mei Deus, quoniam,*
etc. Carm. gen. 6.

O Rbis creator me bonus aspice,
Iniurioso quem pede prorutum
Hostisq; conculcat, premitq;
Assiduis agitans periclis.
Conculcat hostis me numero ferox,
Et insolenti sæuitia premit.
Nec liberae lucis laborum,
Nec uacuas finit ire noctes.
Seu luce terror sollicitus mihi,
Seu nocte circumstat, pater optime,
Spes rebus in duris mihi una
Et columen superas salutis.
Te fretus uno, pollicitis tuis
Innixus unis, nec metuum dolos
Mortalium cæcos, minasq;
Terrificas & aperta bella.
Calumniantur quæ loquor omnia,
Præuaq; carpunt facta libidine:
Huc conferunt omnem laborem, ut
Exitium mihi moliantur.
Cætusq; cogunt, & capiti meo
Quæ fraude, quæ ui iugiter imminet:
Vestigia obseruant, nec horam
Indiis uacuam relinquunt.
Impunè tantam nequitiam ferent?
Præuiq; fructum consilij legent?

O arbi-